

Kancelář prezidenta republiky

HRADXPPXXLPI

Č. j.: KPR 5325/2026
V Praze dne [dle data elektronického podpisu]

Kancelář prezidenta republiky (dále také jen „**KPR**“) obdržela dne 30.6.2026 prostřednictvím datové schránky, s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), žádost (dále jen „**žadatel**“), o sdělení těchto informací (dotazy byly pro lepší přehled ze strany KPR očíslovány):

„Podle paragrafu 106/99sb o svobodném přístupu k informacím vás žádám o jmenný seznam delegace na summit NATO v Ankaře v červenci 2026. Dále se ptám zda pojede agent CIA Kolář a zbrojař Strnad vyjednávat zbrojní zakázky. Pavle styd' se“

(dále jen „**žádost**“).

Právní rámec poskytování informací dle InfZ:

Podle § 3 odst. 3 InfZ se *informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, **zaznamenaný** na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*

Poskytování informací v režimu InfZ je formalizovaný proces, který stanovuje přesná pravidla a rozsah poskytovaných informací. V režimu InfZ je tak možno poskytnout pouze informace, které jsou evidovány v systémech KPR (příkladmo spisová služba, účetní a personální systém atp.), a které k okamžiku podání žádosti existují (jsou v těchto systémech zaneseny) a nejsou budoucím rozhodnutím či vytvořením nové informace (např. stanoviskem, právní analýzou, výkladem právního předpisu apod.) nebo názorem povinného subjektu, který nebyl ke dni doručení žádosti u povinného subjektu výše uvedenou formou zaznamenan.

Povinnost poskytovat informace dle InfZ se tedy netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Takové dotazy mohou být ze strany povinných subjektů podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 2 odst. 4 InfZ odmítnuty, případně jsou žadateli poskytovány negativní odpovědi.

Informační povinnost dle InfZ z uvedených důvodů **neslouží ani k vedení polemiky s povinným subjektem a ve své podstatě ani k poskytnutí prostoru žadateli k vyjádření jeho osobního postoje a k možnosti domoci se reakce na tento postoj ze strany povinného subjektu**, jakkoli jsou uvedená osobní práva žadatele legitimní a ve svobodné občanské společnosti žádoucí (jsou-li vedena a uplatňována v rámci zákonných pravidel a v mezích alespoň základní slušnosti). **Žadatel se může v mezích InfZ domoci poskytnutí toliko informací u povinného subjektu nějakým způsobem zaznamenaných.**

Popsaným zákonným omezením informační povinnosti přitom není nijak oslabeno ústavně zaručené právo každého jednotlivce svobodně vyhledávat, přijímat a šířit informace, což je klíčové pro kontrolu veřejné moci a transparentnost demokratické společnosti.

Podle § 11a odst. 1 písm. a) InfZ *povinný subjekt může odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, pokud lze ve vztahu k ní dovodit, že cílem žadatele je způsobit nátlak na fyzickou osobu, již se týkají požadované informace, pokud nejde o informace podle § 8a odst. 2.*

S odkazem na nastíněný právní rámec **KPR žadateli k jeho žádosti poskytuje následující informace:**

Ad 1:

Složení doprovodu prezidenta republiky na summit NATO v Ankaře tvořili tito zaměstnanci KPR: Tomáš Pernický, ředitel Odboru protokolu KPR a jeden zaměstnanec Odboru komunikace KPR. Členy delegace (s akreditací na summit NATO) pak byl jeden zaměstnanec Odboru zahraničního KPR a jeden zaměstnanec Odboru komunikace KPR.

Ad 2:

U KPR neexistují žádné záznamy vztahující se k dotazu žadatele.

Nadto KPR opětovně sděluje žadateli: Z obsahu a kontextu bodu 2 žádosti a z použitých slovních obrátů je zřejmé, že žádost nesleduje legitimní cíle, tedy naplnění práva žadatele na informace o činnosti povinného subjektu, ale jejím účelem je dehonestace dotčené osoby, tedy prezidenta republiky a vyjádření osobního názoru žadatele na tyto osoby. Ze strany žadatele tak jde o zjevný případ zneužití práva, které podle ustanovení § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, nepožívá právní ochrany. Žádost žadatele tak mohla být ze strany KPR odmítnuta podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11a odst. 1 písm. a) InfZ.